

ผู้คนบริเวณนั้นเป็น อย่างไร

ผู้คนในบริเวณนั้นเป็นคนที่มีความต้องการในการจับจ่ายใช้สอย หาสิ่งของที่ต้องการ หาอาหารที่อยากรับประทาน หรือหาอาหารไปให้คนที่บ้านรับประทาน ผู้คนในบริเวณนั้นส่วนใหญ่จะเป็นวัยกลางคนและเด็กเป็นส่วนใหญ่ โดยจะเป็น พ่อแม่ หรือผู้ปกครองที่พาลูกมาหาอาหารรับประทานหลังจากเลิกเรียน หรือ โรเดอร์ที่ขนส่งอาหารให้กับผู้คนต่างๆ

สภาพแวดล้อมรอบตัวเป็นอย่างไร ความรู้สึกอย่างไร

สภาพแวดล้อมบริเวณนั้นให้ความรู้สึกครึกครื้น เป็นสภาพแวดล้อมที่มีแสงสี แม้จะอยู่ในเวลากลางคืน ก็ยังเปิดไฟสว่าง เพื่อทำการซื้อ-ขายสินค้า ทำให้ความรู้สึกไม่เจียบเหงาตลอดเวลา เป็นตลาดที่มีชีวิตชีวาเป็นอย่างมาก

ฟัง เสียงสภาพแวดล้อมรอบตัวเป็น อย่างไร

เสียงที่ได้ยินส่วนใหญ่จะเป็นเสียงของการแนะนำสินค้าของร้านค้าตนเองและเสียงเพลงที่ทำให้ตลาดมีชีวิตชีวา เป็นเพลงที่ทำให้ผู้คนได้ฟังแล้วรู้สึกสนุกสนาน และเสียงพูดคุยกันของคนที่มาซื้อ-ขายสินค้ากัน หรือเสียงที่ผู้คนแถวนั้นพูดคุยกันอัพเดทเรื่องราวในชีวิตของตนเองให้ผู้อื่นได้ฟัง เสียงของการทำอาหารทำให้

สภาพแวดล้อมตรงนั้นมีกลิ่นแบบไหน

กลิ่นที่พบเจอ เป็นกลิ่นของอาหารต่างๆไม่ว่าจะเป็น ไก่ทอด หมูกระทะ หมูทอด เป็นกลิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตลาดที่ขายอะหารสำเร็จรูป เป็นกลิ่นที่ส่งผลต่อความอยากอาหารของผู้คนที่เดินผ่านบริเวณนั้นเป็นอย่างมาก สร้างความอยากอาหารให้กับผู้ที่อยู่บริเวณนั้น

บรรยายการจินตนาการทางสังคม ถึงสภาพแวดล้อมและผู้คนรอบตัว

เมื่อพระอาทิตย์ลับขอบฟ้า แสงไฟจากหลอดนีออนและโคมไฟสีสันต่าง ๆ เริ่มสว่างไสวตามซุ้มร้านค้า เสียงเจี๊วจ้าวจากพ่อค้าแม่ค้ากำลังเรียกลูกค้า พร้อมกับกลิ่นหอมของอาหารที่ลอยอบอวลไปทั่วตลาด

ผู้คนและสภาพแวดล้อม
พ่อค้าแม่ค้า – หลายคนกำลังง่วนอยู่กับการปรุงอาหารสำเร็จรูป บ้างก็ย่างหมูบนเตาถ่าน ควันขาวลอยขึ้นพร้อมเสียงฉ่า บ้างก็กำลังตักข้าวราดแกงลงกล่องโฟมอย่างคล่องแคล่ว เสียงมีดหั่นวัตถุดิบกระทบเขียงดังเป็นจังหวะ
ลูกค้า – มีทั้งพนักงานออฟฟิศที่เพิ่งเลิกงาน รีบแวะมาซื้ออาหารไปฝากครอบครัว คนหนุ่มสาวเดินเลือกอาหารกินเล่นพร้อมพูดคุยเสียงดังเฮฮา และนักท่องเที่ยวที่หยุดยืนถ่ายรูปอาหารหน้าตาน่ากิน

ไรเดอร์ส่งอาหาร – ชายหนุ่มในเสื้อแจ็คเก็ตแบรนด์เดลิเวอรี่นั่งรออาหารที่สั่งไว้ มือถือจ้องโทรศัพท์เพื่อติดตามออเดอร์ต่อไป

บรรยากาศและเสียงรอบตัว
เสียงพ่อค้าแม่ค้าตะโกนเรียกลูกค้า “ข้าวหมูแดงร้อน ๆ จ้า!”
“หม่าล่าไม้ละ 10 บาท”
เสียงซ่า ๆ ของน้ำมันในกระทะขณะทอดไก่ เสียงน้ำแข็งกระทบแก้วในร้านชาบูไม่มุก
ดนตรีสดจากนักร้องเปิดหมวกที่ร้องเพลงคลอเบา ๆ สร้างบรรยากาศอบอุ่น
อาหารและกลิ่นหอมยั่วน้ำลาย
กลิ่นหอมของเนื้อย่างหมักซอสโชยุโชยออกมาจากร้านเสียบไม้ย่าง
กลิ่นหวานของขนมอบเตี๊ยวและเครปที่พ่อค้ารีบทำให้ลูกค้า
กลิ่นเผ็ดร้อนของต้มยำทะเลที่เพิ่งยกขึ้นจากหม้อ
ตลาดกลางคืนแห่งนี้เป็นจุดศูนย์รวมของผู้คนต่างวัย ต่างที่มา แต่ทุกคนมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือการได้ลิ้มรสอาหารอร่อย ๆ ท่ามกลางบรรยากาศคึกคักที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา